

Sygn. akt: XU-207/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 października 2014r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Bonczar

Protokolant: Grażyna Mazurkiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu 02 października 2014r. we Wrocławiu

sprawy z odwołania **Z. T.**

od decyzji Z. U. S. Oddział we W.

z dnia 13 lutego 2014r. znak: (...)

i z dnia 09 stycznia 2014r. znak: (...)

w sprawie **Z. T.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział we W.

o zasiłek chorobowy i jednorazowe odszkodowanie

1. zmienia decyzję Z. U. S. Oddział we W. z dnia 13 lutego 2014r. znak: (...) i przyznaje wnioskodawczyni Z. T. prawo do zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 25 września 2013r. do dnia 16 października 2013r.
2. w pozostałym zakresie odwołanie oddala.
3. nie obciąża stron kosztami postępowania.

Sygn. akt XU 207/14

UZASADNIENIE

Ubezpieczona Z. T. wniosła odwołanie od decyzji organu rentowego Z. U. S. z dnia 13 lutego 2014 r.

nr (...) odmawiającej przyznania zasiłku chorobowego z ubezpieczenia wypadkowego za okres od 25 września 2013 r. do dnia 16 października 2013 r.

Oddzielnym pismem ubezpieczona wniosła odwołanie od decyzji z dnia 09 stycznia 2014 r. nr (...) odmawiającej prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy.

Ubezpieczona w uzasadnieniu podniosła, iż w jej ocenie zdarzenie wyczerpuje znamiona wypadku przy pracy w związku z tym winna otrzymać należne powyższe świadczenia.

Na mocy 219 k.p.c. sprawy połączono do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia.

Organ rentowy – Z. U. S. Oddział we W., w odpowiedzi na odwołania wniósł o ich oddalenie z uwagi na brak podstaw prawnych do ich uwzględnienia oraz zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, że protokół z ustalenia okoliczności wypadku wskazał, iż w dniu 25 września 2013 r. doszło do wypadku przy pracy. W ocenie organu rentowego protokół zawiera bezpodstawne stwierdzenia pozostające w sprzeczności z dokumentacją medyczną i opinią Głównego Lekarza Orzecznika ZUS zgodnie z którą do skręcenia kolona nie mogło dojść z uwagi na brak przyczyny zewnętrznej w pomieszczeniu nie było żadnych przeszkód. Tym samym w ocenie organu brak jest podstaw do przyznania zasiłku chorobowego i jednorazowego odszkodowania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona Z. T. jest zatrudniona w S. P. sp. zo.o. w K..

W okresie do września 2013 r. zajmowała stanowisko pracownika produkcji.

W dniu 25 września 2013 r. ubezpieczona około 04.00 wykonywała czynności sortowania kartonowych opakowań, trzymając w rękach paczkę opakowań o wadze około 3 kg szła w kierunku wiązarki. Podczas przenoszenia pakunku nierówno stanęła i poczuła silny ból w lewym kolanie.

Osoba pracująca z ubezpieczoną na zmianie założyła jej opatrunek elastyczny. Po zakończonej pracy ubezpieczona udała się na oddział pogotowia ratunkowego gdzie stwierdzono skręcenie kolana lewego. Wnioskodawczyni odbyła rehabilitację.

Wnioskodawczyni od dnia 25 września 2013 r. do dnia 16 października 2013 r. przebywała na zwolnieniu lekarskim z powodu niezdolności do pracy.

W dniu 03 października 2013 r. sporządzono protokół okoliczności wypadku nr 013/2013 r. w którym uznano zdarzenie za wypadek przy pracy, w którym jako przyczynę wskazano nadmierne obciążenie układu mięśniowo-szkieletowego stopy podczas przenoszenia ciężaru ciała i masy przenoszonego ładunku o wadze około 3 kg na lewe kolano w momencie stanięcia na nodze. Jednocześnie nie stwierdzono nieprzestrzegania przez pracodawcę przepisów prawa pracy, a w szczególności zasad bezpieczeństwa i higieny pracy albo innych przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia. Nie stwierdzono, że wyłączną przyczyną wypadku było naruszenie przez poszkodowanego pracownika przepisów dotyczących ochrony życia i zdrowia, spowodowane przez niego umyślnie lub wskutek rażącego niedbalstwa.

Dowody: protokół nr (...), przesłuchanie w charakterze stron ubezpieczonej Z. T. k. 9, karta informacyjna z ambulatorium, zaświadczenie o stanie zdrowia z dn. 03.10.2013 r., zwolnienia lekarskie na druku ZUS ZLA – akta ZUS (teczka).

Decyzją z dnia 09 stycznia 2014 r. nr (...) odmówiono prawa do jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy z uwagi na bezpodstawne stwierdzenia, że wypadek z dnia 25 września 2013 r. spełnia przesłanki uznania za wypadek przy pracy ze względu na brak przyczyny zewnętrznej.

Decyzją z dnia 13 lutego 2014 r. nr (...) organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do zasiłku chorobowego z okres od dnia 25 września 2013 r. do dnia 16 października 2013 r. W uzasadnieniu stanowiska wskazano, iż do wypadku przy pracy nie mogło dojść z w okolicznościach opisanych w protokole ze względu na brak przyczyny zewnętrznej.

Dowody: decyzja z dn. 09.01.14 r., decyzja z dn. 13.02.14 r. - akta ZUS (teczka).

Postanowieniem z dnia 03 czerwca 2014r. Sąd dopuścił dowóz z opinii biegłego sadowego chirurga ortopedy i neurologa na okoliczność ustalenia czy w dniu 25 września 2013r. mogło dojść do powstania urazu, czy też zdarzenie

to jest wynikiem schorzenia samoistnego oraz ustalenia ewentualnego % uszczerbku na zdrowiu związanego z tym urazem.

W wydanej w dniu 14 lipca 2014r. opinii biegli sądowi uznali, że skręcenie kolana podczas chodzenia przy zmianie pozycji ciała jest zmianą urazową, która powoduje naruszenie prawidłowej zawartości tkanej więzadeł tego stawu. Uraz kolana przebyty przez ubezpieczoną nie spowodował trwałych następstw zdrowotnych. Nie stwierdzono u ubezpieczonej stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Obecnie u ubezpieczonej nie stwierdzono ograniczenia ruchomości stawu kolanowego lewego, zaników mięśni ani cech niestabilności.

Dowód: opinia biegłych sądowych z dn. 14.07.2014 r. k. 11-12.

Do wydanej w sprawie opinii strony postępowania nie wniosły zastrzeżeń.

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne, Sąd zważył co następuje:

Odwołanie jako częściowo zasadne zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż ustawa z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy (tj. Dz. U. z 2009 r. Nr 167 poz. 1322 ze zm) definiuje wypadek przy pracy. Za wypadek przy pracy uważa się nagle zdarzenie wywołane przyczyną zewnętrzną powodujące uraz lub śmierć, które nastąpiło w związku z pracą: (1) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika zwykłych czynności lub poleceń przełożonych; (2) podczas lub w związku z wykonywaniem przez pracownika czynności na rzecz pracodawcy, nawet bez polecenia; (3) w czasie pozostawania pracownika w dyspozycji pracodawcy w drodze między siedzibą pracodawcy, a miejscem wykonywania obowiązku wynikającego ze stosunku pracy (art. 3 ust 1).

W przypadku wystąpienia wypadku przy pracy lub choroby zawodowej ubezpieczonej przysługuje min. zasiłek chorobowy, które niezdolność do pracy została spowodowana wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową. Zasiłek chorobowy przysługuje w wysokości 100% podstawy wymiaru (art. 6 ust. 1 i art. 9 w/w ustawy).

Nadto dla ubezpieczonego, który doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu należne jest jednorazowe odszkodowanie. Oceny stopnia uszczerbku na zdrowiu oraz jego związku z wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową dokonuje się po zakończeniu leczenia i rehabilitacji (art. 6 ust. 5 i art. 11 ust. 4 w/w ustawy). § 8 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym i długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustaleniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. z 2002, poz. 1974) stanowi podstawę orzekania w przedmiocie świadczenia.

Ustawodawca w art. 22 wskazuje podstawy odmawiania przyznania świadczeń z ubezpieczenia wypadkowego w przypadku:

- 1)nieprzedstawienia protokołu powypadkowego lub karty wypadku;
 - 2)nieuznania w protokole powypadkowym lub karcie wypadku zdarzenia za wypadek przy pracy w rozumieniu ustawy;
 - 3)gdy protokół powypadkowy lub karta wypadku zawierają stwierdzenia bezpodstawne.
2. Odmowa przyznania świadczeń z powodów, o których mowa w ust. 1, następuje w drodze decyzji Zakładu.
3. Jeżeli w protokole powypadkowym lub karcie wypadku są braki formalne, Zakład niezwłocznie zwraca protokół lub kartę wypadku w celu ich uzupełnienia.

Istotą przedmiotowego było ustalenie czy zdarzenie jakiemu uległa ubezpieczona w dniu 25 września 2013 r. wypełnia znamiona ustawowe wypadku przy pracy, które stanowiło podstawę odmowy przyznania świadczeń z tytułu wypadku przy pracy – zasiłku chorobowego i jednorazowego odszkodowania, o które ubiegała się Z. T..

Całokształt przeprowadzonego postępowania dowodowego wskazał, iż zdarzenie mające miejsce w dniu 25 września 2013 r. nie zostało spowodowane samoistną przyczyną wewnętrzną lecz zewnętrzną. Mianowicie ubezpieczona stojąc przy stanowisku pakowania kartonów w celu ich przeniesienia wykonała ruch przemieszczania się z obciążeniem około 3 kg, podczas którego w stanęła w sposób nierówny na powierzchni posadzki co skutkowało skręceniem stawu kolanowego lewego. W orzecznictwie przyjmuje się, między innymi, że zewnętrzną przyczyną sprawczą wypadku przy pracy może być każdy czynnik pochodzący spoza organizmu poszkodowanego, zdolny - w istniejących warunkach - wywołać szkodliwe skutki, w tym także pogorszyć stan zdrowia pracownika dotkniętego już schorzeniem samoistnym (vide wyrok Sądu Najwyższego z 18 sierpnia 1999 r., II UKN 87/99, OSNAPiUS 2000 nr 20, poz. 760). W ocenie Sądu przyczyną zewnętrzną był wykonany ruch podczas przemieszczania się między stanowiskami pracy w postaci postawienia stopy w sposób nierówny. To „krzywe postawienie stopy” skutkowało skręceniem stawu kolanowego lewego ubezpieczonej. Tym samym nierówne postawienie stopy jako niewątpliwie pochodzące spoza organizmu odpowiadało pojęciu przyczyny zewnętrznej. Co idzie za powyższym zdarzenie jakiemu uległa Z. T. w dniu 25 września 2013 r. spełniało ustawowe przesłanki wypadku przy pracy z art. 4 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i choroby zawodowej.

Sąd dokonał ustaleń stanu faktycznego w niniejszej sprawie, w oparciu o zebrane w sprawie dowody z dokumentów w postaci protokołu powypadkowego, zaświadczenia o stanie zdrowia, zaświadczenia o leczeniu, zwolnień lekarskich, które zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, a nadto żadna ze stron w toku postępowania nie podważyła skutecznie ich autentyczności. Ponadto oceniając okoliczności przedmiotowej spraw Sąd wziął pod uwagę przesłuchanie w charakterze strony wnioskodawczyni na podstawie którego ustalono przebieg zdarzenia z dnia 25 września 2013 r. i z którego wynika że ubezpieczona przenosząc towary w sposób nierówny położyła stopę, przemieszczając się.

Nadto Sąd uznał za w pełni wiarygodną opinię biegłych sądowych z zakresu neurologii traumatologii, którą podzielili. Opinia biegłych sądowych podlegała ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków. Opinia jest rzetelna, oparta na dokumentacji medycznej oraz badaniu ubezpieczonej. Jej wnioski wskazują, iż zdarzenie stanowiło wypadek przy pracy. Jednocześnie z opinii wynika, że skręcenie stawu kolanowego lewego nie spowodowało trwałych następstw zdrowotnych, a ubezpieczona nie doznała stałego ani długotrwałego uszczerbku na zdrowiu. Nadto żadna ze stron nie kwestionowała przedmiotowej opinii.

Mają na uwadze, iż wnioskodawczyni uległa wypadkowi przy pracy skutkującego jej niezdolnością do pracy w okresie od dnia 25 września 2013 r. do dnia 16 października 2013 r. tym samym uprawniona jest do uzyskania zasiłku chorobowego za ten okres. Tym samym Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił decyzję organu rentowego z dnia 13 lutego 2013 r. i przyznał za powyższy okres zasiłek chorobowy z ubezpieczenia wypadkowego - punkt I sentencji wyroku.

Jednocześnie z uwagi na okoliczność, iż wypadek przy pracy nie skutkował trwałym lub długotrwałym uszczerbkiem na zdrowiu ubezpieczonej, a tym samym nie wystąpiły przesłanki z art. 11 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i choroby zawodowej, zatem odwołanie w tej części podlegało oddaleniu – punkt II sentencji wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III sentencji wyroku stosując zasadę art. 102 k.p.c. zgodnie z którą w wypadkach szczególnie uzasadnionych, sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie

obciążać jej w ogóle kosztami. Z uwagi na sytuację materialną ubezpieczonej zasadnym było odstąpienie od obciążenia jej kosztami procesu.